

[Finansministeren.]

synes, det havde været passende, om det ærede medlem havde citeret dette svar samtidig.

Vedrørende den forespørgsel, de ærede medlemmer har stillet til mig, kan jeg sige, at bestemmelserne om dækningsafgift på barnevogne i modsætning til dækningsafgiften på fodtøj allerede fandtes i det fremsatte forslag om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Jeg må derfor endnu en gang sige, at der ingen omsætningsafgift er på barnevogne, og begrundelsen er, at det var finansministeriet bekendt, at der i ikke ringe omfang bliver anvendt varer, som omfattes af den nye skat, til fremstillingen. Da man desuden var klar over, at der i forvejen forelå negativ beskyttelse, har man anset det for betimeligt at foreslå en dækningsafgift. Afgiftens størrelse er selvfølgelig ansat skønmæssigt, og det vil man i praksis altid være nødsaget til at gøre allerede af den grund, at den told- og afgiftsbyrde, der påhviler en vare, vil være forskellig for forskellige typer. En dækningsafgift må ligesom en kompensationsstold ansættes således, at den ikke alene dækker en bestemt fabrikants varetype eller de varettyper, der er fremme i øjeblikket. Der er altså ikke nogen voldsom toldbeskyttelse, som det ærede medlem stod her og sagde.

Med hensyn til fodtøjet var det således, at i det af mig fremsatte forslag var fodtøjet blandt de skattepligtige varer. Under folketingets behandling blev fodtøjet afgiftsfrit. Man var klar over, at fodtøj med hensyn til indholdet af materialer er et meget broget område, og den ærede ordfører for forespørgerne var også selv klar over det. Der findes fodtøj med overdel af læder, silke, uld, bomuld, pelsværk og gummi, fodtøj, der er foret med uld eller skind, fodtøj med lærred indvendigt o. s. v.

Det ville med det antal fabrikker og håndskomagere, der findes, være meget upraktisk, om man skulle træffe ordninger med hver enkelt om afgiftsfri indkøb af de varer, der omfattes af den nye afgift, og man fandt det derfor hensigtsmæssigt også for fodtøj at fastsætte en dækningsafgift, ikke af hensyn til toldbeskyttelse, men af praktiske grunde. Dækningsafgiften er af de samme grunde, som jeg nævnte før med hensyn til barnevogne, naturligvis ansat skøns-

mæssigt. Man kan altid drøfte, om et sådant skøn er rigtigt; det vil der altid være delte meninger om. Principielt er det afgørende, at dækningsafgifter ligesom kompensationsstold i almindelighed må hvile på et skøn, allerede af den grund, at materialekombinationsmulighederne er så mangfoldige. Jeg ser derfor ikke nogen grund til at fremsætte ændringsforslag til den gennemførte lov.

Ordføreren for forespørgerne (Viggo Starcke): Uden at være helt tilfreds med den højtærede finansministers svar vil jeg alligevel gerne takke ham for den redegørelse, han har givet.

Fodtøj består ganske vist af en broget blanding af forskellige materialer, men størsteparten af det, man forstår ved fodtøj, er dog læderfodtøj. I en udførligt motiveret skrivelse af 21. marts har Foreningen af danske Skotøjsgrossister indtrængende henstillet til den højtærede finansminister, at lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger ændres således, at dækningsafgiften på fodtøj i § 14 udgår. De danske skotøjsgrossister mener, at det formentlig er en misforståelse, forårsaget af den korte tid, der var levnet til forslagens behandling, at dækningsafgiften har fået netop den procentsats.

§ 1, stk. 4, omfatter ikke uforarbejdet læder og skind, men kun færdige lædervarer, og det er derfor i almindelige sko og støvler kun den lille smule lærredsfoer og de stakkels små snøreband, det drejer sig om at skabe dækningstold for, og deres totale værdi er meget ringe; det drejer sig vel om 35 øre ialt, i hvert fald ikke over 50—60 øre. 15 pct.s afgiften her vil kun andrage 7, 8, maksimalt 9 øre, men dækningsafgiften på 5 pct. af det importerede fodtøj vil komme til at udgøre mellem 2 kr. 50 øre og 3 kr. 50 øre. Det vil sige, at dækningsafgiften er 30—40 gange så stor som det planlagte kompensationsbeløb, og det er dog noget. Der må altså være sket en oplagt fejltagelse, som jeg formoder det vil være den højtærede finansminister en kær pligt at rette, ellers gennemfører man i realiteten en maskeret toldforhøjelse og toldbeskyttelse.

Fodtøj er allerede meget højt værditoldbeskattet — såvidt jeg erindrer, er det 10 pct. af værdien og 1 kr. 50 øre pr. kg, hvil-